

Running is a big question mark that's there each and every day. It asks you: are you going to be a wimp or are you going to be strong today?

Hoe het allemaal begon?

... november 2012: Na het overlijden van mijn grootmoeder op 1 november, verloor ik 14 dagen later (heel onverwachts) mijn allerbeste maatje en lieve nonkel Pedro.

Stilletjes aan het verdinken in verdriet en jezelf 1000x afvragen "waarom toch??"

Maar omdat lopen goedkoper is dan in therapie gaan, en ik (in een zotte bui) net de belofte had gedaan voor mijn 30ste een marathon uit te lopen, vertrokken we voor vele kilometers...

1ste doelstelling: 20 oktober - Omega Pharma Halve Marathon.

Zondagochtend heel rustig opgestaan, totaal geen stress, ik had die afstand namelijk al enkele keren gelopen tijdens training, dus het zou me wel lukken.

Maar naarmate 14u naderde...kriebels, niet te doen!!

Ik was netjes op tijd vertrokken en had dus voldoende tijd om mijn borstnummer af te halen en me klaar te maken.

Snel nog even naar het toilet en dan hupsekee richting start.

Door alle drukte en de fanfare aan de start hoorde ik amper het startschot.

De eerste kilometers liepen we allemaal heel traag en dicht tegen elkaar. Maar eens de 5km voorbij was "den boel los" en kon ik goed mijn eigen tempo lopen.

Het parcours van de halve marathon ging (min of meer) 2x over het parcours van de 10km. Normaal gezien niet zo zeer mijn ding, dat rondjes lopen, maar ditmaal had ik er helemaal geen moeite mee.

Eerlijk gezegd heb ik ook niet erg veel gezien van de omgeving, ik had mijn focus enkel op: "we moeten dit uitlopen"

De bevoorrading onderweg was super: Etixx-drankjes, water, bananen, peperkoek, ... precies een eetfestijn.

Vanop training weet ik intussen dat mijn eerste 10km altijd de lastigste zijn, en ook nu was dat niet anders.

Ik heb me wel eventjes laten vangen wanneer ik, ter hoogte van de finish, aan mijn tweede ronde begon. Ik was ongeveer een 54min. onderweg en dacht dat ik reeds 10km gelopen had, wat achteraf bleek niet zo te zijn..

Na 13km voelde ik me supergoed en wist ik dat uitlopen geen probleem zou zijn, dus was het tijd om een beetje tempo te maken.

Genieten tot aan de 20km! En dan plots: oh neen... we naderen stillaan de 2uur en ik heb nog 1km100m te gaan!

Nog snel een tandje bijsteken. Ik mag nu toch onze coach Jean niet teleurstellen. Volgens hem zou ik mooi onder de 2uur binnen zijn... go go go

Helaas... 2u01 Grrrr...

Misschien toch wat te lang blijven treuzelen tijdens de eerste 10km?

Maar ach, wat maakt het ook uit. Ik heb ontzettend genoten en ben héél tevreden met het resultaat.

En dus onder het motto: elke finisher is een winnaar op zich.. waren deze 21,1km meter bij meter voor m'n lieve nonkel Pedro!

Deze Omega Pharma halve marathon is een aanrader voor elke beginnende loper: vlakke wegen, goede bevoorrading en aanduiding van het parcours.

Ik heb alvast de loopmicrobe stevig te pakken!

Op naar een nieuwe uitdaging...

Karen